

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010581
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1518010581.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného T. Z., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 29.10.2018, sp. zn. OT/213/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. decembra 2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. Z., nar. XX.XX.XXXX v N. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 29.10.2018, sp. zn. OT/213/2018 bol obžalovaný T. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

sa v presne nezistenom čase krátko po 16:00 hod. dňa 14.09.2018 v Bratislave na S. č. XX v predajni H. I. dopustil krádeže vecí zo šatne zamestnancov, a to takým spôsobom, že vošiel do predajne H. I., s ktorej vošiel cez dvere pre zamestnancov do priestorov prístupných iba zamestnancom predajne, kde následne vošiel do šatne pre zamestnancov odkiaľ z voľne položených tašiek odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. Samsung A5 2016, Čiernej farby, nezn. vyr. č. v hodnote 130,-Eur, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung S9 Plus, čiernej farby, nezn. vyr. č. v hodnote 450,-Eur, peňaženku s obsahom hotovosť 700,-Eur, občiansky preukaz, zdravotný preukaz, platobná karta všetky doklady na meno L. B., ku škode poškodenej L. B. a ďalej odcudzil peňaženku zn. MK v hodnote 50,-Eur, s obsahom hotovosť 10,-Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, zdravotný preukaz, platobné karty všetky doklady na meno W. N., ku škode poškodenej W. N., ktoré si dal do svojej tašky, pričom ako opúšťal priestory pre zamestnancov spozorovala ho pani L. B. a ihneď privolala kolegyňu W. N. a následne i pracovníka SBS, č. XXXX, ktorý osobu zadržal a obmedzil na osobnej slobode, svojím konaním spôsobil poškodenej L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXB, N. škodu krádežou v celkovej výške 1280,-Eur a poškodenej W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, N. škodu krádežou v celkovej výške 60,-Eur, pričom veci boli následne poškodeným vrátené,

uvedeného konania sa T. Z. dopustil napriek tomu, že už bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.01.2018, spisová značka 4T 71/17 za prečin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2018.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s požitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, dňa 07.11.2018, podaním v ústave na výkon väzby, podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu 15.11.2018 tým, že je toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o výške trestu rozhodol neprimerane prísne, keď na ochranu spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby sám odvolací súd mu uložil trest odňatia slobody v primeranej nižšej výmere.

I keď odvolanie obžalovaného nebolo v súlade s § 314 Tr. por. zaslané na prípadné vyjadrenie prokuratúre, toto nahradil sám odvolací súd, keď toto zaslal prokuratúre na prípadné vyjadrenie (03.12.2018),čo však do konania odvolacieho súdu prokuratúra nevyužila.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu 27.12. 2018 sa konalo podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodených L. B. a W. N. a v konečných návrhoch obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania, nakoľko trest uložený súdom prvého stupňa považuje za neprimerane prísny a navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť miernejší trest odňatia slobody; prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný T. Z. žiadal, aby bol potrestaný za trestnú činnosť, ku ktorej sa doznal miernejším trestom, že sa chce zmeniť, doterajšie konanie bolo pre neho ponaučením a prosí o danie mu šance preukázať, že sa zmenil.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. Z. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný

v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickvej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobil tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci, po podaní obžaloby prokurátorom, súčasne aj s návrhom na vzatie obžalovaného do väzby, v skrátenom vyšetrowaní podľa § 204 ods. 1 Tr. por. z 15.09.2018, súd rozhodol trestným rozkazom zo 16.09.2018, ktorým obžalovaného uznal vinným z rovnakého prečinu krádeže a na rovnakom skutkovom základe, ako v napadnutom rozsudku s tým, že mu na rozdiel od napadnutého rozsudku uložil nepodmienečný trest odňatia slobody 20 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia, voči ktorému však obžalovaný podal odpor, následne bol aj vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že táto začala plynúť od 14.09.2018 a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie na 29.10.2018, na ktorom obžalovaný T. Z. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný T. Z. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom 29.10.2018 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným T. Z. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania.

Napokon odvolaním obžalovaného bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bol uložený v súlade so zákonom a ani nie neprimeraným.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje

medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Odvolací súd nevzhladol pochybenia vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák. Prvostupňový súd nepochybil teda ani pri právnej kvalifikácii skutku a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktorý ukladal tak, aby zodpovedal kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestu, tak z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Prvostupňový súd pritom prihliadol na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody 22 mesiacov nepodmienečne je trestom uloženým v súlade so zákonom a súčasne trestom primeraným a spravodlivým.

Správne okresný súd zistil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný ku skutku doznal a jeho spáchanie oľutoval a ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už v minulosti súdne trestaný a odsúdený. A tak pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností správne ukladal obžalovanému trest v rámci základnej, zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom mu uložil trest odňatia slobody 22 mesiacov, ktorý trest je uložený v hornej polovici trestnej sadzby a zodpovedá nielen okolnostiam skutku a osobe obžalovaného, ale aj všetkým kritériám pre ukládanie trestu. Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného, odvolací súd poukazuje na to, že v jeho prípade ide o konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko chcel a aj porušil záujem chránený Trestným zákonom, t.j. záujem spoločnosti na ochrane majetku svojich občanov. Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatela, ktorý bol doposiaľ už niekoľko krát súdne trestaný, pričom má v odpise registra trestov celkom 7 záznamov a to pre majetkovú, drogovú trestnú činnosť i opakovane trestnú činnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia. Naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 4T/71/17 zo dňa 08.01.2018, právoplatným dňa 05.04.2018, pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, čo je aj znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Napokon je potrebné dodať, i keď sa obžalovaný doznal k trestnej činnosti, pri tejto bol priamo po jej spáchaní pristihnutý a zadržaný pracovníkom SBS zamestnávateľa poškodených, na základe čoho následne bola aj privolaná hliadka polície a obžalovaný bol zadržaný. Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ tri krát priestupkovo prejednávaný a to pre priestupky proti majetku. Možno teda konštatovať, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu na páchanie majetkovej trestnej činnosti. Pokiaľ ide o posledné odsúdenie, obžalovaný 2 skutky spáchal v júni 2017, dva z vyššie uvedených priestupkov proti majetku

spáchal taktiež v júni 2017, pričom z výkonu trestu obžalovaný vyšiel 12.09.2018 a predmetné skutky krádeže spáchal už 14.09.2018, teda dva dni po odpykaní výkonu trestu a jeho prepustenia na slobodu. Nemožno teda akceptovať jeho odvolacie námietky, že uložený trest je neprimeraný, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedenú intenzitu jeho majetkovej trestnej činnosti a páchaných priestupkov rovnakého druhu a nemožno očakávať, že by uloženie miernejšieho trestu splnilo svoj prevýchovný účel. V tomto smere odvolací súd poukazuje na mimoriadne závažnú skutočnosť, že ani predchádzajúce uloženie trestov a v konečnom dôsledku ani samotný prechádzajúci výkon trestu odňatia slobody neodradila obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Preto okresným súdom uložený trest aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému zločinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Nakoľko v tomto prípade nepochybil okresný súd ani pri zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a odvolací súd nezistil ani žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného T. Z. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.